

S těma TupoFlekama, to vám teda řeknu. Co my se s pánčičkou namakáme! Zrovinka jako ondynoj odpolko. Vytáhla nás pánčička po dlouhý době oba najednou, páč aby pak pánik nikam nemusel a užil si bezvenčící vodpůldne. Jinak si nás zpravidla bere samostatně. Já abych si užil klidu a vopravdový spolupráce, páč s TupoFlekama tohle nejni zrealizovatelný. A na ní aby měla zasejc prostor, ji nějak zkusit taky něco naučit.

Tak teď teda udála výjimku a vypadalo to hned z první, že budem voba dost litovat. Ponivadž madam se odpálila do křoví vypustit a pak se tam hodlala zapomenout. Výhoda zimních měsícůch jest, že se pánčička může v křoví zjevit natošup, takže jí zatrhla tipec, zjezdila ji na tři doby a daly si pořadovku pro blbečky. Řiká tomu restart mozku. No ale pak je to s Tupounovou dost zbytečný, páč ta ten mozek prostě nemá, no. Nemá. Nenaděláte ničehož.

Nicméně se zadařilo zrestartovat to vzduchoprázno v dutině lebeční a pak už to docela i šlo. Nejdřív jsme museli jít k rybníčkům, páč to je takovej jejich rituál, kterej krapítek napomáhá tomu, aby to kopyto bylo trochu naladěný na komunikaci. No a..... hele tam sem dostal vynadáno. Já!! Chápete to?? Já! Vzornouš nejvzornoušovatější. Jenže.... když von tam byl na rybníčku míček!! ŽLUTEJ s gezichem. To nešlo přehlídnout vůbec. Co naopak sem teda přehlídnul, že jako ta hladina nejni úplně zamrznutá ešče. Takže sem se co? No jo, probořil sem se krapítek. No a když už sem v tej vodě částečně byl, tak mi přišlo marný se pro ten balonek nevydat už úplně, ne? Jenže vona začla hudrat jak krocán, že sem kašlal tudle a že ešče aby pak z toho jako nudle. ALE JÁ HO CHTĚL! Děsně moc sem ho potřeboval, páč víte co? Posledně mi vona míček právě vůbec nevezala. A tak sem se chtěl prostě vybavit. Nemusí hned tak vyvádět taky.

Dobře, nepudu do vody, ale ty mi ho přineseš, rozhodnul sem a odmítal se hnout třeba jen vo píđu a významně naň čučel. A vyloženě sem si trval na svym. No a vona taky, že jo, takže to byla patková situace trošek. Pak sem se dozvěděl, že ešče aby já sem jí ssštval, že to už by byl vrchol, ať se laskavě seberu a du. Sem já laskavej? Sem, tak sem se sebral a šel. A šli sme spolu a nechali sme TupoFlekounku, ať si rejdí. Neřeknuli sme ničehož a vona se kupodivu dořítla za náma. Rejdila dál podél potůčku, tak sem toho využil a vykonal svý základní povinnosti. Tim pádem sme se museli vrátit, abychom ty povinnosti vyhodili do koše. To rozradostnilo TupoFlekounici a letěla zpátky k rybníčkům. Hele vona by tam klidně trávila celý vodpůldne. To nepochopíte. A jak je taková jednodušší trochek, tak by jí tadle jednoduchá zábava, kdy lítá jako blbeček sem a tam podél potůčku asi i stačila. Nám ne,

takže sme se vydali zase původním směrem a kupodivu o chvíli pozdějš se zase ozval dusot a Tupounice dorazila. Pánčička jí za samoškou vrazila na vodítka a šlo se k poli.

Jak se dalo očekávat, u kláštera zase na Tupounovou přemetání přišlo, ale hehehe, zadržela jí tipec pánčička, hnedle z první. Tak dokonale, že když proti nám šly dvě pani s mladou labroškou táhnoucí na vodítka, měla TupoFlekatá zadek přibítej k chodníku, jak jí bylo nakázáno. Pani totiž volaly, že fena hárá, takže sme se zastavili, aby mohly projít. Já sem pochopitelně seděl nejvzorovanějš a pani reklamovaly, že jsem navolno, když vona jim ta fena hárá. Zvláštní trochu, viděly, přece, že sedim. Ešče zvláštnější bylo, že nutně musely upravovat obojek tý feny těsně vedle nás a my v tý zimě museli sedět furt. Pak už se pánčička naštvála, ohledy nechala ohledama a zavelela, že dem. To nepochopíte. Si to nemohly štelovat, až nás minuly??? No nic, lidi zkrátka no.

A huž jsme byli u pole a pánčička vyndala z batohu BALOOOONKÝÝÝÝÝÝÝÝÝÝ!! A juchajdáá. Měl sem radost převelikou. TupoFlekounka taky, jenže vona je dohoukaná, takže zatímco já v klidu čekám, tak vona přemetá, skáče nad hlavu a řve jak prokopnutá. Jenže smolikof, dostane leháka a musí ležet. Je to magor prostě, to víme. Pánčička pro tentokrát zkusila zvolit trošku jinou strategii, než obvykle. To proto, že se poslední dobou ta blbka flekatá chová o něco málo vnímavějš, než jindá. A tak s tím balonem dostala totální volnost. I stopka šla dolů, i když byla připravená. Ale nebylo jí zapotřebí. Páč stejně jako já, lítala TupoFlekounka nadšeně prostorem a nosila balony zpátky. Občas sice bylo nutno hlasové navigace, že jako "TadytadytadyýýTalinkoooooooo!" (by sem jí dal Talinkooo, by viděla!) , to když se nám madáme zamyslela s míčem v hubě a dumala, ešivá nebězet radši do toho křoví . Ale nechala se pokaždý přemluvit. Což pánčičku vyloženě těšilo. A měla tak prostor pro to házet mi pěkně šmécčka. Miluju šmécčka, kdy nevíte kam to poletí a musíte číhat.

Pak nám balonky zase sebrala, TupoFlekatůře nandala košika, aby byla pojistka a řekla, že deme. Na to konto už nikdo neviděl ani jeden flek. Páč v tu ránu byly všechny v tom křoví, páč asi jako že propustka, nebo co si myslela. Tak jsme si tam v klídku došli, a pánčička houkla, až jí uši prohokla a TupoFlekatůra se přikohátala na kázeňský pohovor. V půlce pohovoru naznala, že dost bylo keců a tradadadááá sbalila se a vlítla do toho křoví na druhý straně. Pánčička mi řekla, že vytočit se nenechá a došla si tam pro ni. Následovalo vodítka, cvičení pro blbečky, pak v další fázi courající se vodítka a protože se dostavila ochota ke spolupráci, přišlo velkovoľno jako odměna. A tím pádem měla pánčička volný ručky pro mě a

mohla si chvílku taky kutit něco se mnou samotným. Jen furt měla ucho nastražený, aby měla tuchy, kterým křoviskem TupoFlekatůra zrovna lomcuje. A k našemu překvapení ta blbka nejen přišla na tichý zapískání, ale..... hele to jako velepřevkápko teda, to tady ešče nikdá neudělala, ABY PŘIŠLA SAMA VOD SEBE. A mně se tím pádem naskytl zajímavý pohled na pánčičku, která měla následně překvapením voči jak letec při přetížení.

Pak byla chvíli vodítková mezihra a pak zas velkovolno. A furt musíte vědět, kde se to pometlo nachází, páč jinak ste v loji. Pak jsme přešli za álej a tam už to bylo hodně těžký pro fšécky. Páč já našel bažanta a vystavoval sem a ukazoval sem pánčičce. Tak tam TupoFleky na vodítku nasměrovala taky a podporovala to vystavování. Protože opět došlo k určitý formě spolupráce, zase přišlo velkovolno. A to už jsme museli s pánčičkou tvrdě pracovat, protože bylo jasný, že jak je rozpumpřdlikovaná - teda TupoFlekatůra, ne pánčička - tak že to bude šichta ji ukočírovat. Posun tady ale nějak bude, páč se v podstatě držela tak nějak v našem dosahu a stačilo enem přidat na důrazu, aby se pak dostavila. Následující část se proto pro jistotu pohybovala s courajícím se vodítkem a potom už na stopce. Páč ji chtěla pánčička zavést pracovně do takovýho vhodnýho místa a vést ji k tomu, aby ji tam vnímala. Docela se jim to dařilo a vyšly za mnou spokojeně na myší louku.

A to já už stepoval a hopíkal, aby mi balonek pánčička dala. A Tupounová taky hopikala a opět řvala jak prokopnutá. Měl sem radost, že mám balonek a taky pánčičku pro sebe, páč zas nechala TupoFlekatůře volno a ať si dělá co chce. Enemže ta si hodně často ale chtěla hrát taky s balonkem a nosila ho k nám. Hele a ani jednou nevzala kramle do křovího. To sem teda čuměl jako. Bylo to tam prima a byla legrajda. Pomalu jsme se přesunuli ke koňskejm ohradám, tam už šla TupoFlekatůra na stopku a byl požadován klidný pochod krajinou, žádné zabíhání do křovisek. A pánčička pomalu kapesník musela vytáhnout, páč si zase vzpomněla na ten brajgl hysterickéj, co tady to kopyto dělávalo a kolikrát pánčička na zemi ležela a bolelo jí kde co.... A teď tu deme hezky pospolu a v klídku. A dokonce, když jsme došli na cestu, tak... no to sem čuměl teda, páč to sem ešče u TupoFlekovy neviděl, že by jako někdy udělala pánčička zapískala změnu směru a vokázala rukou A VONA TAM ŠLA?? TUPOFLEKATÁ?? FAKT?? a navíc, když zapískala změnu směru a vokázala rukou na druhou stranu, tak zasejc se to tomu motovidlu povidlo. Tooo sem teda čuměl. No, naše práce nese evidentně ovocíčko asi. Fšak se taky ale nadřem teda.

Taky jsme pak doma trochu odpadli. Ono dvě hodinky v mrazu pracovat, to jednoho unaví.

Ale po večeři se dostavila energie, takže jsme se několikrát vzájemně s TupoFlekatůrou zmlátili a pak jsme šli asistovat pánčičce, když dělala bordel s větvema v předsíni. TupoFlekatá jí dokonce zalehla nohu a hrozilo, že jí zalehne asi celou, jak se do toho mudlání pánčičky položila, tak byla odvelena na pelíšek a měli jsme čučet z pelíškůch co dělá. Já sem tak učinil, ale Tupoflekatá se za chvíli zdejchla a šla votravovat pánika. Ten čučel na tydlevízi a no jo, hele ukecala ho a nasáčkovala se mu na klín. A tak jsme byli s pánčičkou v tý předsíni hezky jen a jen spolu. A to se mi to dobře spinkalo. Natáhnul sem se na voba pelíšky a relaxoval. Až se mi ani pak nechtělo ven, když nás tahal pánik na čůrací procházku. Musel se trochu snažit, aby mě zvednul ☐, nedal sem mu to zadarmo. Sem přece filuta! ☐

Tjo děcká! Tak todle už je vrchol!! Von mě tady pomlouvá, jako?????? Smeták jeden nevyčválanej?? A to už nenapíše, že jo, ty věci vostatní, že jo. Že sem večer, večer - navíc uondána pracovně - dokázala úplně to stejný co von?? Že totiž když pánik šmrdlal v kůchni nahoře ty skříňky, kde vobjevil mou báječnou Bíbu a spadnul mu hadr, tak že nejdřív požádal Rumouše, zmetka jednoho pomlouvačného, aby mu podal hadr, což von napodruhý učinil, když vodložil zajíce s kterým tam rejdlil a mě provokoval. A potom vo to stejný pánik požádal MĚ!!!! a JÁ!!! mu ho taky napodruhý podala???? To už nezmíní, smeták jeden. Aby taky vycenil moje schopnostě?? Že už nejsem jen pako dutohlavý, jak mi říká? Že taky už vim i jiný věci, než sem věděla?? To mi teda řekněte kolikatě psů takhle na požádání zaasistuje a podá nahoru do výšky hadr spadnutej, aniž by se to kdy učil????? No?? To je furt že jen modelína sem, krásná ale ne moc chytrá, že prej TupoFleky, ale ... tohle nenapíše. Sám by jenom pro sebe slávu chtěl. NIC! Taky se vyučuju a budu stejně dobrá jako von, pan důležitěj!!